

PRZYŚPIESZENIE DOŚRODKOWE

LESZEK W. GUŁA
Lublin - RZECZPOSPOLITA POLSKA

12 STYCZNIA 1997 — 26 KWIETNIA 2010

Najważniejszy przypadek ruchu krzywoliniowego stanowi ruch punktu po kole ze stałą prędkością v . Wtedy każdy punkt należący do koła, który jest różny i różnie oddalony od ustalonego początku (środka O koła) promienia wodzącego r czyli różnie oddalony od początku (wierzchołka kąta) ramienia drogi kątovej φ ma inną prędkość liniową (obwodową) v_x , inną, prędkość polową u_x i inne przyśpieszenie dośrodkowe (normalne) a_{nx} – tym większe, im większy jest promień r_x , lecz prędkość kątowa ω i **prędkość ilorazowa** (częstość obiegów, częstość kołowa) ν wszystkich punktów należących do koła nie ulegają zmianie. Droga liniowa s przebyta przez punkt umieszczony na tzw. końcowym ramieniu kąta, droga kątowa φ zakreślona przez promień wodzący r , **droga ilorazowa rzeczywista** n , pole S wycięte przez promień wodzący r oraz **iloczyn** $2\pi n v$ są wprost proporcjonalne do czasu t trwania ruchu, a mianowicie:

$$v \stackrel{\text{def.}}{\underset{\text{const.}}{=} \frac{s}{t}}, \quad \omega \stackrel{\text{def.}}{\underset{\text{const.}}{=} \frac{\varphi}{t}}, \quad a_n \stackrel{\text{def.}}{\underset{\text{const.}}{=} \frac{2\pi n v}{t}}, \quad u \stackrel{\text{def.}}{\underset{\text{const.}}{=} \frac{S}{t}}, \quad \nu \stackrel{\text{def.}}{\underset{\text{const.}}{=} \frac{n}{t}},$$

przy czym $\pi \approx 3,1416$, a liczba $n \in \mathbb{R}^+$ i określa, jakim ułamkiem rzeczywistym bazowej wielkości – drogi liniowej $2\pi r$, drogi kątovej φ_b , czasu (okresu obiegu, 1 koła) T , drogi polowej πr^2 jest rozpatrywana wielkość rzeczywista s , φ , t , S – co wyrażają proporcje

$$n \stackrel{\text{def.}}{=} \frac{s}{2\pi r} = \frac{\varphi}{\varphi_b} = \frac{t}{T} = \frac{S}{\pi r^2},$$

gdzie $\varphi_b = 1 \text{ obr} = 360^\circ = 2\pi \text{ rad}$.

Jeżeli $v = v_1 = v_2$, $\angle 1O2 = \varphi$, $r = |O1| = |O2|$, punkt 1 jest początkiem wektora \vec{v}_1 stycznego do okręgu (O, r) i zarazem początkiem rozpatrywanego ruchu oraz punkt 2 jest początkiem wektora \vec{v}_2 stycznego do tego okręgu, to po czasie t droga przebyta przez punkt jest równa długości łuku $s = |\widehat{12}|$, prostopadły do wektora \vec{v}_2 wektor \vec{a}_n jest zaczepiony w punkcie 2 i $\vec{v}_1 \neq \vec{v}_2$, gdyż ich współrzędne są różne. Wzrost **iloczynu** $2\pi n v$ charakteryzuje **przyśpieszenie dośrodkowe** a_n , którego wektor \vec{a}_n jest

skierowany wzdłuż promienia do środka O koła. Rysujemy drugi okrąg (O_1, s) . Budujemy $\angle 2_1 O_1 1_1$ (około 45°) i oznaczamy przez ω tak, że punkt 2_1 jest początkiem wektora prędkości \vec{v} . Wektor \vec{a}_n jest zawsze zaczepiony w początku prostopadłego do niego wektora \vec{v} , przeto tutaj będzie on styczny do okręgu (O_1, s) . Okazuje się, że na kolejnych okręgach $(O_k, s(t))$ drugiego koła

$$|\widehat{2_k 1_k}| = 2\pi n v, \text{ przy } k \in \mathbb{N}_2.$$

Hodografem toru punktu jest linia prosta $s = vt$, a wektor \vec{a}_n jest reprezentantem "**uwalnianych**" **wektorów swobodnych** z prędkością v .

Z rysunku drugiego dostajemy zależność ogólną

$$\frac{2\pi n v}{2\pi v t} = \frac{\omega}{\varphi_b} \implies \frac{a_n}{2\pi v} = \frac{\omega}{\varphi_b}.$$

Z powyższego następuje

$$\frac{vt}{2\pi r} = \frac{\varphi}{\varphi_b} = \frac{t}{T} = \frac{S}{\pi r^2} = n \implies \frac{v}{2\pi r} = \frac{\omega}{\varphi_b} = \frac{1}{T} = \frac{u}{\pi r^2} = \frac{n}{t} = \nu \implies$$

wzór wielkościowy i równoważne mu wzory na prędkość liniową v mierzoną po okręgu koła

$$v = \frac{2\pi r n}{t} = \frac{2\pi r \omega}{\varphi_b} = \frac{2\pi r}{T} = \frac{2u}{r} = 2\pi r \nu$$

oraz wzór wielkościowy i równoważne mu wzory na przyśpieszenie dośrodkowe (normalne)

$$a_n = \frac{2\pi v n}{t} = \frac{2\pi v \omega}{\varphi_b} = \frac{v^2}{r} = \frac{2\pi v}{T} = \frac{2vu}{r^2} = 2\pi v \nu.$$

W układzie SI wymiary wielkości ν i ω wynoszą:

$$[\nu] = 1 \cdot \text{s}^{-1} \quad \text{i} \quad [\omega] = \text{rad} \cdot \text{s}^{-1}.$$

Jeżeli

$$\omega = \frac{n\varphi_b}{t} \text{ i } t = 1 \text{ min, to } \omega = n \frac{\text{obr}}{\text{min}} \text{ i } \nu = n \frac{1}{\text{min}}, \text{ bo } \omega, n, \nu \text{ są parami różne.}$$

Jeżeli

$$\omega = \frac{n\varphi_b}{t} \text{ i } t = 1 \text{ s, to } \omega = 2\pi n \frac{\text{rad}}{\text{s}} \text{ i } \nu = n \frac{1}{\text{s}}, \text{ bo } \omega \neq n \neq \nu \neq \omega.$$

W ruchu zmiennym po okręgu koła zmieniają się v i ω oraz ν , przeto otrzymujemy **przyśpieszenie ilorazowe** (częstościowe obiegów)

$$a_i \stackrel{\text{def}}{=} \frac{\nu - \nu_0}{t} = \frac{v - v_0}{2\pi r t} = \frac{\omega - \omega_0}{\varphi_b t} \implies a_i = \frac{a_t}{2\pi r} = \frac{\varepsilon}{\varphi_b},$$

gdzie ε - przyśpieszenie kątowe; a_t - przyśpieszenie styczne.

Kilka przykładów wykaże wagę powyższego opracowania dla dzieci.

1. "Sprawdź prawidłowość wzoru liczbowego na prędkość liniową v wyrażoną (zadaną) w m/s w ruchu jednostajnym obrotowym [HELIODOR CHMIELEWSKI: MIĘDZYNARODOWY UKŁAD JEDNOSTEK MIAR, WYDAWNICTWA SZKOLNE I PEDAGOGICZNE 1979, Zakłady Graficzne w Katowicach] = [1]

$$v = \frac{\pi \cdot d \cdot n}{1000 \cdot 60},$$

gdzie: d – średnica obracającego się ciała, wyrażona w milimetrach – mm,
 n – liczba obrotów na minutę (prędkość obrotowa)."

W [1] mamy: "Wzór wielkościowy na prędkość liniową brzmi

$$v = \frac{s}{t} = \frac{\pi \cdot d}{t} = \pi \cdot d \cdot n \text{ " } \in \mathbf{0},$$

czyli należy do zbioru zdań fałszywych, gdyż na prędkość liniową prawdziwe są następujące wzory wielkościowe

$$v = \frac{s}{t} = \frac{\pi d \omega}{\varphi_b} = \frac{\pi d n}{t} = \pi d \nu,$$

gdzie n jest **drogą liczbową rzeczywistą**.

Ponadto prędkością obrotową nazywamy prędkość kątową ω wyrażoną w obr/min, bo obrót jest kątem. Mamy:

$$\omega = \nu \varphi_b = \frac{n}{t} \varphi_b = \frac{\varphi}{\varphi_b \cdot t} \varphi_b = \omega.$$

Przyjmujemy, że czas trwania ruchu wynosi $t = 1$ [min]. Skoro v zadana jest w [m/s], to wymiary wielkości d i ω, t wyrażmy odpowiednio w metrach, rad/s i w sekundach, a mianowicie

$$v = \frac{\pi d \omega}{\varphi_b} \implies v \cdot [\text{m/s}] = \frac{\pi \cdot d}{1000} [\text{m}] \cdot \frac{2\pi n}{60} [\text{rad/s}] \implies v = \frac{\pi \cdot d \cdot n}{1000 \cdot 60}$$

i

$$v = \frac{\pi d n}{t} \implies v \cdot [\text{m/s}] = \frac{\pi \cdot d}{1000} [\text{m}] \cdot n \implies v = \frac{\pi \cdot d \cdot n}{1000 \cdot 60}$$

i

$$v = \pi d \nu \implies v \cdot [\text{m/s}] = \frac{\pi \cdot d}{1000} [\text{m}] \cdot \frac{n}{60} [1/\text{s}] \implies v = \frac{\pi \cdot d \cdot n}{1000 \cdot 60}.$$

1 – jaśniej: " Sprawdź prawidłowość wzoru liczbowego na prędkość liniową wyrażoną (zadaną) w m/s w ruchu jednostajnym obrotowym:

$$v = \frac{\pi \cdot d \cdot n}{1000 \cdot 60},$$

gdzie: d – średnica obracającego się ciała, wyrażona w mm, bez miana ";

n – droga liczbową z prędkości kątowej ω obracającego się ciała w [obr/min].

Chodzi o prędkość, więc piszemy

$$v = \frac{s}{t} = \frac{n \cdot \pi d}{t} = \frac{\frac{\varphi}{\varphi_b} \cdot \pi d}{t} = \frac{\omega \cdot \pi \cdot d}{\varphi_b}.$$

Mamy

$$v \cdot [\text{m/s}] = \frac{\omega \cdot [\text{obr/min}] \cdot \pi \cdot d \cdot [\text{mm}]}{1 \text{obr}},$$

a ponieważ $1 \text{min} = 60 \text{s}$ i $1 \text{mm} = (1/1000) \text{m}$, to

$$v = \frac{\omega \cdot \pi \cdot d}{60 \cdot 1000}.$$

2. Nie jest precyzyjny poniższy wzór wielkościowy

$$v = \omega r.$$

DOWÓD.

$$\frac{|\widehat{AB}|}{r} = \frac{\pi \varphi}{180^0} = 1 \Rightarrow \left[\varphi = 1 \text{rad} \quad \wedge \quad \frac{\pi (1 \text{rad})}{180^0} = 1 \right] \Rightarrow$$

$$1 \text{rad} = \left(\frac{180}{\pi} \right)^0 \approx \left(\frac{180}{3,1416} \right)^0 \approx 57,2956^0 \approx 57^0 + 0,2956 \cdot 60' \approx 57^0 + 17,736' \approx$$

$$57^0 17' + 0,736 \cdot 60'' \approx 57^0 17' 44''.$$

$$\frac{|\widehat{AA}|}{r} = \frac{s}{r} = \frac{2\pi r}{r} = \frac{\pi \varphi}{180^0} = \boxed{2\pi} \Rightarrow \left[\varphi = 2\pi \text{rad} \quad \wedge \quad \frac{\pi (2\pi \text{rad})}{180^0} = 2\pi \right] \Rightarrow$$

$$2\pi \text{rad} = 360^0.$$

Dlatego

$$v = \frac{s}{t} = \frac{n2\pi r}{t} = \frac{2\pi r \varphi}{t \varphi_b} = \frac{2\pi r \omega}{\varphi_b} \Rightarrow v = \frac{\omega r}{\text{rad}}.$$